

Arrest

**nr. 173 950 van 1 september 2016
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 20 mei 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 4 mei 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 juli 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 augustus 2016.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat C. SCHREURS en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 18 augustus 2015 en heeft zich vluchteling verklaard op 19 augustus 2015.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 3 december 2015 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoeker werd gehoord op 29 februari 2016.

1.3. Op 4 mei 2016 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op dezelfde dag aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw opeenvolgende verklaringen bezit u de Somalische nationaliteit en behoort u tot de clan Ajuran, subclan van de Hawiye. U bent afkomstig uit het dorp Kamsuuma, gelegen in het district Jamaame in de provincie Lower Juba (Juba Hoose). In 2009 –u was toen ongeveer veertien jaar- werd uw vader door leden van al Shabaab publiekelijk terechtgesteld omdat hij als koranleraar had geweigerd met hen samen te werken. U hielp uw moeder in het huishouden en haalde hout en water. Uw moeder verkocht groenten op de markt, die ze haalde bij de landbouwers in de buurt. In 2013 werd uw oom door leden van al Shabaab beschuldigd van tovenarij en terechtgesteld. In maart 2015 kwamen een groepje onbekende jongeren van al Shabaab bij u en maakten u duidelijk dat u zich bij hen moest aansluiten. U antwoordde hun aanbod te overwegen. In april 2015 werd u opnieuw benaderd door een groep jongeren van al Shabaab. Ze zeiden u dat ze u voor de laatste keer waarschuwden dat u met hen diende samen te werken. In mei 2015 kwam de emir van al Shabaab van uw dorp, A.(...) K.(...), bij u en zei dat hij een brief had ontvangen van de hoofdemir, A.(...) H.(...), waarin stond dat jongeren vanaf vijftien jaar dienden deel te nemen aan de oorlog. Op 8 juni 2015, terwijl u thuis was, werd er een aanslag gepleegd op een theehuis in uw dorp. Getuigen vertelden u achteraf dat u het doelwit was van de beschietingen omdat mannen van al Shabaab alvorens te schieten achter u hadden gevraagd. Ze raadden u aan u over te geven aan al Shabaab of te vluchten. U bleef na het voorval thuis. Uw moeder contacteerde een zus van uw vader die in Nairobi (Kenia) woonde en vroeg haar of ze u kon opvangen. Uw moeder sprak af met een vrouw, S.(...) A.(...), die een kind naar Kenia zou begeleiden, om u mee te nemen naar uw tante. De nacht van 25 juni 2015 verliet u uw dorp en reisde verstoopt onder een lading houtskool naar Kismayo. Na twee dagen van verblijf in de wijk Alanley reisde u naar Kenia. U verbleef gedurende iets meer dan één maand bij uw tante in Nairobi waarna u samen met een smokkelaar naar Turkije reisde. Na twee dagen van verblijf in Turkije nam u een vlucht naar een voor u onbekend land. Van daaruit werd u per wagen naar België gebracht. Op 18 augustus 2015 heeft u een asielaanvraag ingediend.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie gehoorverslag CGVS p.2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw verblijf in Somalië. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd het volgende vastgesteld.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u niet als minderjarige kan worden beschouwd. Bij aankomst in België verklaarde u geboren te zijn in 1998 en bij gevolg zeventien jaar oud te zijn. Er kan echter worden getwijfeld aan uw beweerde geboortedatum. Overeenkomstig de beslissing die u werd betekend door de Federale Overheidsdienst Justitie op 9 september 2015 in verband met de medische tests tot vaststelling van uw leeftijd, dient te worden besloten dat u zeker ouder dan 18 jaar bent, waarbij 21,3 jaar een minimum leeftijd is. Daarom kan u niet worden beschouwd als minderjarige. Bijgevolg kan de Internationale Conventie voor de rechten van het kind op u niet worden toegepast. De vaststelling dat u zich ten onrechte minderjarig verklaarde, brengt ook schade toe aan uw algemene geloofwaardigheid.

Voorts dient er te worden vastgesteld dat de geloofwaardigheid van uw afkomst uit Kamsuuma/district Jamaame/provincie Lower Juba in Zuid-Somalië op fundamentele wijze ondermijnd wordt door een groot gebrek aan kennis over de sociale en politieke omstandigheden in uw onmiddellijke leefomgeving.

Zo wist u te vertellen dat u tot de Ajuran, een subclan van de Hawiye clan/groep behoort. Gevraagd naar de andere subclans van de Hawiye behalve de Ajuran, stelde u vooreerst er geen enkele te kennen. Even verder verklaarde u dat uw moeder u vertelde dat Hawiye verdeeld is in Haber Gedir, Eiyr en Murursade. Andere subclans van de Hawiye kon u niet geven (gehoor CGVS, p.7). Haber Gedir, Eiyr en Murursade behoren inderdaad tot de Hawiye groep/clan, doch zijn enkel een verdere verdeling van subclans van de Hawiye. Zo is Haber Gedir een subclan van Gurgate en is Eiyr/Ayr een subclan van Haber Gadir. Murursade/Murosade is dan weer een subclan van de Bah Arbera, die op haar beurt een subclan is van de Hawiye (zie informatie administratieve dossier).

Voorts blijkt u niet te weten dat Ajuran een subclan is van de Jiambelle, die op zijn beurt subclan is van de Hawiye. Geconfronteerd met de term Jiambelle, stelde u verkeerdelijk dat het een op zijn eigen bestaande Somali clan zou zijn (gehoor CGVS, p.5,7,8). Van de subclan van uw eigen clan Ajuran, met name Garen, blijkt u nooit te hebben gehoord. Wanneer u werd geconfronteerd met deze benaming vroeg u zich luidop af of het Somali was. Sterker nog meende u dat het om een term voor een T-shirt ging dat u als "garment" uitsprak. Wanneer u werd opgemerkt dat het niet om de term "garment" ging maar over "Garen", vroeg u uw tolk wat uw Protection Officer precies zei (gehoor CGVS, p.8). Evenmin bleek u de andere subclans van de Ajuran te kennen. Zo bracht u de benaming van de subclan van de Ajuran, met name Gelberis enkel in verband met de term voor een "(gewone) kameel", vroeg u zich bij de subclan Yibidalla af of het Somali was en meende u dat de subclan Gashe iets was wat u kon aantrekken (gehoor CGVS, p.8). Evenmin bleek u ooit van de subclan van de Ajuran, met name Dulhata te hebben vernomen (gehoor CGVS, p.9). Aangezien u beweert tot de Ajuran subclan te behoren en in Somalië het clansysteem de meest belangrijke en bepalende maatschappelijke factor is (zie informatie in het administratieve dossier) mag er van u redelijkerwijs verwacht worden dat u enige kennis heeft over uw eigen clan en is het niet aannemelijk dat u niet op de hoogte zou zijn van de subclans van uw eigen clan, de Ajuran. Te meer u expliciet stelde dat u als Somali over clans sprak en dat de informatie over de clans in uw naaste omgeving werd doorgegeven in vorm van verhalen (gehoor CGVS, p.12,13). Hiermee rekening houdend is het dan ook opmerkelijk dat u niet op de hoogte bent wie tot de voorouders/eerste zonen van de Hawiye clan worden gerekend (gehoor CGVS, p.13).

Verder blijkt ook uw algemene kennis over de grote Somali clans summier. U stelt hierover dat er vier grote Somali clans zijn, met name Hawiye, Darod, Digil en Mirifle. Gevraagd of er nog andere grote Somali clans bestaan antwoordde u ontkennend (gehoor CGVS, p.9). In werkelijkheid worden de clans Dir en Isaaq ook gerekend tot de grote Somali clan familie. Geconfronteerd met de benaming Dir, vroeg u zich eerst luidop af of er een clan mee werd bedoeld. U stelde vervolgens wel over Dir te hebben horen praten, maar associeerde de benaming/ term eerder met boomschors. Wanneer u werd gevraagd of u Dir als benaming van een clan kende zei u "dat kan zijn". Gevraagd of het al dan niet een clan was stelde u plots dat het één van de Somali clans is. Wanneer u werd opgemerkt dat u deze clan niet als Somali clan had vernoemd in uw opsomming die u eerder opgaf, stelde u dat de term voor boomschors of voor een clan kon staan en dat u het inderdaad niet had toegevoegd aan uw lijst van Somali clans. Gevraagd of Dir alsnog uw lijst kon vervolledigen zei u "niet toevoegen, de Somali zijn enkel deze vier die ik noemde" (cfr. Hawiye, Darod, Digil en Mirifle), en richtte u zich vervolgens tot uw tolk met de opmerkelijke woorden gelet op uw eerdere verklaring Dir niet toe te voegen aan de lijst met (grote) Somali clans "zeg haar (Protection Officer) dat Dir één van de Somali clans is (gehoor CGVS, p.10). Ook over de clan Isaaq maakte u merkwaardige opmerkingen. Wanneer u met deze benaming werd geconfronteerd associeerde u de Isaaq met een Somali clan (CGVS, p.10). U stelde echter verkeerdelijk dat de op zich zelf bestaande clan Isaaq, ook Dir werd genoemd (gehoor CGVS, p.11). Gevraagd of u nog andere subclans van de Dir kende, verklaarde u plotsklaps dat Isaaq toch niet tot de Dir behoorde

maar Digil is. Subclans van Dir verklaarde u niet te kennen (gehoor CGVS, p.11). Geconfronteerd met de benaming van een subclan van de Dir, met name de Samaruun, meende u verkeerdelijk te weten dat ze tot de Digil clan behoren (gehoor CGVS, p.11,12). Of uw clan, de Ajuran, in uw dorp of de omgeving ervan ooit verwikkeld is geweest in een clanconflict stelde u niet te weten (gehoor CGVS, p.37). Aangezien u beweert heel uw leven in Zuid-Somalië, meerbepaald Kamsuuma doorgebracht te hebben, mag van u redelijkerwijs verwacht worden dat u enige kennis hebt over de belangrijkste maatschappelijke actoren in uw streek. Het is niet aannemelijk dat u geen enkele weet zou hebben over het reilen en zeilen van de (dominante) clans vertegenwoordigd zijn in uw omgeving, rekening houdend met uw bewering dat u uw dorp nooit hebt verlaten en het voornoemde maatschappelijke belang van het clansysteem in Somalië, ook op een zeer lokaal niveau (zie informatie administratieve dossier).

Voorts dient te worden vastgesteld uw kennis over de heerschappij van de groepering al Shabaab in de regio Kamsuuma/Jamaame in ernstige mate ontoereikend is. U stelde vooreerst dat al Shabaab rond februari 2006 –u zou toen ongeveer 11 jaar zijn geweest- naar Kamsuuma kwam en er tot uw vertrek was gebleven (gehoor CGVS, p.6,39). Uit informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal waarvan een kopie in het administratieve dossier werd gevoegd blijkt echter dat al Shabaab in mei 2008 de stad Jamaame, waartoe u dorp Kamsuuma behoort, en vervolgens ook Kamsuuma veroverde. Wanneer u gevraagd wordt hoe u de komst van al Shabaab had beleefd, stelde u enkel dat dat u niet veel kon herinneren en niet veel kon vertellen (gehoor CGVS, p.40). Wanneer u werd gevraagd te vertellen hoe hun komst impact had op uw dagdagelijkse leven en dat van uw familie –niet alleen bij het begin maar ook in de verdere jaren- zei u enkel “sommigen van hen met tulband konden gezien worden, ze hadden hun vlaggen.” U werd daarop attent gemaakt niet enkel te vertellen hoe leden van al Shabaab eruit zagen/zien, maar dat u vertelt hoe uw dagdagelijkse leven als dorpsjongen onder al Shabaab er uitzag. U zei daarop “er veranderde veel, de dorpingen voelden veranderingen”. Gevraagd om vanuit uw eigen ervaring te vertellen hoe u deze veranderingen meemaakte kwam u niet verder dan zeer algemeen te stellen “er was angst, mensen waren bang vermoord te worden”. U werd daarop gevraagd door te gaan met uw uitleg, waarop u verklaarde dat dit het enige was wat u zich kon herinneren (gehoor CGVS, p.40). Gevraagd om uw dagdagelijkse leven en werk te beschrijven zei u enkel “in de ochtend, voor de middag, ging ik water halen voor de familie, dit werk en dan van middag tot namiddag was ik thuis en dronk thee en ‘s nachts bleef ik thuis.” Aangespoord om verder te vertellen kwam u niet verder dan “dat is het, zo zag mijn dag eruit” (gehoor CGVS, p.18). U werd vervolgens aangespoord om over uw leven als leerling aan de Koranschool vanaf de komst van al Shabaab te vertellen, aangezien u verklaarde ook tijdens al Shabaab een tijdje naar school te zijn geweest in Kamsuuma (gehoor CGVS, p.40,41). Behalve dat uw vader, die leraar zou zijn geweest van de Koranschool in 2009 zou zijn terechtgesteld omdat hij weigerde mee te werken met al Shabaab (gehoor CGVS, p.5,6), kon u niets meer vertellen dat dat iedereen bang was voor zichzelf, van die organisatie, die administratie en dat je enkel dacht wanneer men je zou vermoorden (gehoor CGVS, p.41). Overigens dient hierbij te worden vastgesteld dat uw opeenvolgende verklaringen over de terechtstelling van uw vader in 2009 vaag en niet helemaal eensluidend zijn. Op de vraag of uw vader die dag het enige slachtoffer was van al Shabaab of dat er iets anders gaande was bij dat incident, antwoordde u enkel dat uw vader werd gedood op een publieke plaats waar al Shabaab hem had gebracht. Waar u aanvankelijk stelde dat de exacte plaats van de terechtstelling in het midden van Kamsuuma was, beweerde u even verder dat deze plaats buiten het dorp was. Gevraagd om preciezer te zijn over die welbepaalde plaats, verklaarde u uiteindelijk dat de terechtstelling buiten het dorp plaatsvond, maar dat de plaats nog tot het dorp behoorde (gehoor CGVS, p.6).

Volgens de landeninformatie waarover het CGVS beschikt, legt Al Shabaab de inwoners van de regio's die ze controleren een bijzonder strenge interpretatie van de Shariawetgeving op (zie informatie in het administratieve dossier). Als inwoner van deze gebieden is het naleven van de regels die Al Shabaab oplegt van essentieel belang voor het zelfbehoud. Bovendien is de groepering in de gebieden die ze beheerst heel nadrukkelijk in het openbare leven aanwezig. Het is dus absoluut onaannemelijk dat u jarenlang in een door Al Shabaab bestuurde dorp/regio zou kunnen wonen zonder doorleefd en meer concreet te kunnen vertellen hoe u als jongeman in uw dorp –volgens u een zoon van een terechtgestelde koranleeraar- heeft geleefd tot de zomer van 2015. Deze bevindingen ondermijnen dan ook sterk de geloofwaardigheid van uw herkomst.

Gevraagd om te vertellen over gebeurtenissen in Kamsuuma en de regio van Jamaame die plaatsvonden in de meer recente periode, gesitueerd tussen 2013 en 2015, melde u enkel “veel gevechten van al Shabaab die mensen vermoorden meer kan ik niet vertellen” (gehoor CGVS, p.42). Wanneer u werd gevraagd om meer concrete informatie te geven over deze ontwikkelingen herhaalde u plots een overstroming in 2014 aan die veel dieren doodde. Wanneer u werd aangespoord meer over

het moment van de overstroming stelde u dat veel boerderijen waren weggespoeld en veel dieren stierven. Wanneer u werd gevraagd meer concreet te vertellen en niet een algemene beschrijving te geven van de gevolgen van een overstroming, stelde u enkel opnieuw dat in november 2014 een overstroming plaatsvond (gehoor CGVS, p.42). Gevraagd waar de concrete schade was aangericht kwam u niet verder dan "Kamsuuma en er rond", zonder de andere plaatsen specifiek te benoemen (gehoor CGVS, p.43). Uw omschrijving is dan ook vaag en weinig doorleefd. U werd daarop herinnerd om antwoord te geven op de eerder gestelde vraag naar eventuele specifieke gebeurtenissen zoals incidenten of gevechten in uw regio/ Kamsuuma. U antwoordde hierop enkel "er is niets meer" (gehoor CGVS, p.43). Nochtans blijkt uit informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal dat begin oktober 2014 een offensief plaatsvond van AMISOM en de troepen van Jubaland in Kamsuuma, waarbij zware artillerie ingezet. Behalve strijders van beide kanten, zouden ook burgers zijn omgekomen. Het is dan ook opmerkelijk dat u niet in staat was dergelijke recente ontwikkelingen in uw regio te omschrijven. Gevraagd of u ooit over AMISOM had gehoord stelde u dat het Kenianen waren die in Somalië kwamen en dat ze vredesbewaarders zijn. U betrok AMISOM verder op geen enkele manier bij uw directe leefomgeving (gehoor CGVS, p.41,42). Als inwoner van deze plaats in oorlogsgebied mag op zijn minst van u verwacht worden dat u concreter op de hoogte zou zijn van dergelijke ingrijpende gebeurtenissen, te meer gezien u beweert onafgebroken op deze plaats verbleven te hebben (gehoor CGVS, p.19,20).

Voorts dient te worden vastgesteld dat uw geografische kennis over Somalië in het algemeen en over uw regio van oorsprong in het bijzonder belangrijke lacunes vertoont. Gelet op uw beweerde afkomst uit Lower Juba werd u geconfronteerd met de andere benaming van de regio, Azania (zie informatie in het administratief dossier). U stelde echter nooit van deze benaming te hebben vernomen (gehoor CGVS, p.33). Deze vaststelling is dan ook merkwaardig te noemen gelet op uw verklaringen dat u behalve afkomstig zou zijn uit deze regio, u mensen in theehuizen ontmoette en naar hun verhalen luisterde (gehoor CGVS, p.13,32). Gevraagd naar provincies waaraan uw provincie Lower Juba grenst, stelde u verkeerdelijk dat het om Middle Juba (Juba Dehe), Lower en Middle Shabelle (Shabelle Hoose en Shabelle Dehe) ging. U specificeerde hierbij dat Gedo niet grenst aan Lower Juba (gehoor CGVS, p.32,33). In werkelijkheid grenst Lower Juba enkel aan de provincies Middle Juba en Gedo. Dat u niet over deze informatie zou beschikken terwijl u stelt regelmatig van dorpelingen te hebben gehoord over plaatsen/locaties en wel kan duiden dat Jilib de hoofdplaats is van Juba Dehe is dan ook opmerkelijk (gehoor CGVS, p.32,34).

Dat u niet aannemelijk heeft gemaakt daadwerkelijk uit deze regio te komen blijkt voorts uit een voorstelling die u gaf over de steden/dorpen in de omgeving van uw woonplaats, Kamsuuma. Zo stelde u dat in de nabijheid van uw dorp Kamsuuma de Juba rivier stroomt (gehoor CGVS, p.4). Gevraagd welk ander eerstvolgend dorp aan de andere kant van de rivier zich bevindt vroeg u of u dorpen nabij Kamsuuma moest opnoemen (gehoor CGVS, p.16). Vervolgens stelde u dat aan de overkant van de rivier geen dorpen waren en dat de rivier uiteindelijk in de zee uitmondde (gehoor CGVS, p.16,37). Uit verschillende kaarten, toegevoegd in uw administratieve dossier blijkt nochtans dat aan de overkant van de Juba rivier meteen een nederzetting te vinden is en bevinden er zich talrijke dorpen. Geconfronteerd met de benaming van het dichtstbijzijnde dorp bij Kamsuuma aan de overkant van de rivier, met name Shungul Maluufa, stelde u hierover nooit te hebben gehoord (gehoor CGVS, p.33). Evenmin kwam de benaming van een nabijgelegen dorp aan dezelfde kant van de oever als uw dorp Kamsuuma gelegen, Mcheruale, u bekend voor (gehoor CGVS, p.34). Hoewel u beweerde te hebben gehoord dat de dorpen Dhayo en Meser tussen Jamaame en Kismayo zouden liggen, bevinden de dorpen Meser en Dhayo zich in werkelijkheid achtereenvolgens op de weg wanneer men van Kamsuuma naar Jamaame zou reizen (gehoor CGVS, p.35). Het feit dat u de dorpen Sabatuni en (Bulo) Maamo (Maama) opsomt als dorpen in de richting van Jamaame aan dezelfde kant van de rivier als Kamsuuma, werd u gevraagd op welke afstand deze plaatsen zich ongeveer van uw dorp bevinden. U stelde enkel dat niet te weten omdat u er nooit was geweest. Nochtans blijkt u wel op de hoogte dat de afstand tussen Kamsuuma en Jamaame ongeveer dertig kilometer bedraagt en de afstand tussen Kamsuuma en Kismayo negentig kilometer (gehoor CGVS, p.22). Ook is het opmerkelijk dat u zelf voorstelt namen van dorpen tussen Kismayo en Kenia op te sommen, gelet op uw verklaring dat u er slechts éénmalig bent voorbijgereden tijdens uw vlucht (gehoor CGVS, p.25,26). Hoewel u spreekt van een weg die aan de westelijke kant van uw dorp zou lopen –u stelt eerst deze weg tegen te komen en daarna de rivier (gehoor CGVS, p.23,24)- blijkt u niet te weten dat er aan dezelfde kant van de rivier waar uw dorp Kamsuuma ligt, nog een andere grote weg ligt (gehoor CGVS, p.36). Deze informatie is duidelijk te zien op beelden van uw regio/dorp op verschillende kaarten toegevoegd aan uw administratieve dossier.

Dat er maar weinig geloof kan worden gehecht aan uw afkomst blijkt bijkomend uit enkele opmerkelijke uittalingen over enkele belangrijke figuren uit de actuele geschiedenis van Somalië. Zo bleek u wel in staat om te vertellen dat de laatste drie jaar Ahmed Islam Madobe, de president van Jubaland is (gehoor CGVS, p.38,39) en relateerde u Hassan Turki aan al Shabaab, waarbij u stelde dat hij één van de leidende figuren van al Shabaab was (gehoor CGVS, p.41). Gevraagd om meer te vertellen over Hassan Turki stelde u hem niet te kennen en niets te kunnen vertellen (gehoor CGVS, p.41). Evenmin blijkt u te weten waar Ras Kambooni –nochtans een gekende militie in Lower Juba die Ahmed Islam Madobe als leidende figuur had- voor staat (gehoor CGVS, p.41). Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het dorp Kamsuuma, in het district Jamaame gelegen in de regio Lower Juba.

Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Kamsuuma heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

De algemene veiligheidssituatie in Somalië wordt grotendeels bepaald door een langdurig aanslepend intern gewapend conflict, waardoor zeer veel Somaliërs intern ontheemd zijn of hun toevlucht hebben genomen in het buitenland. Het geweldsniveau en de impact van het gewapend conflict zijn bovendien regionaal erg verschillend. Zo bestaan er fundamentele verschillen tussen de situatie in Mogadishu en Noord-Somalië enerzijds en de rest van Zuid- en Centraal-Somalië anderzijds. Het aantonen van de werkelijke regio van herkomst en de laatste verblijfplaats(en) binnen Somalië is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Somalische nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 29 februari 2016 p. 2 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Somalische nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Somalië afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

U legde tot slot geen documenten neer waaruit uw identiteit (waaronder leeftijd en herkomst) of de door u afgelegde reisweg zouden kunnen worden afgeleid.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad stelt vast dat verzoeker in zijn verzoekschrift uitdrukkelijk vermeldt dat hij beroep aantekent tegen de weigering van de vluchtelingenstatus en de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus en dat hij dit uitwerkt aan de hand van een aantal grieven waarin hij de motieven van de bestreden beslissing aan een inhoudelijk onderzoek onderwerpt en poogt te verklaren of te weerleggen. Derhalve blijkt uit het verzoekschrift dat verzoeker zich in deze beroept op de schending van de materiële motiveringsplicht.

2.2. Als bijlage aan het verzoekschrift worden volgende stavingstukken gevoegd: een attest van Fedasil inzake verzoekers verblijf in het opvangcentrum voor asielzoekers te Sint-Truiden, een attest samenstelling van gezin en het document *“International Protection Considerations with Regard tot people fleeing Southern and Central Somalia”* van UNHCR van januari 2014.

2.3. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekers asielaanvraag geweigerd omdat geen geloof kan worden gehecht aan zijn verklaringen over zijn verblijf in Somalië. Dit besluit steunt inzonderheid op de vaststellingen en overwegingen dat (i) hij zich ten onrechte minderjarig verklaarde, hetgeen schade toebrengt aan zijn algemene geloofwaardigheid, (ii) de geloofwaardigheid van zijn afkomst uit Kamsuuma / district Jamaame / provincie Lower Juba in Zuid Somalië op fundamenteel wijze ondermijnd wordt door een groot gebrek aan kennis over de sociale en politieke omstandigheden in zijn onmiddellijke omgeving daar (1) hij een gebrekkige kennis heeft over zijn eigen clan, niet op de hoogte is van de subclans van zijn eigen clan en hij evenmin op de hoogte is wie tot de voorouders/eerste zonen van de Hawiye clan worden gerekend, (2) ook zijn algemene kennis over de grote Somali clans summier blijkt, (3) hij niet weet of zijn clan, de Ajuran, in zijn dorp of de omgeving ervan ooit verwickeld is geweest in een clanconflict, (4) zijn kennis over de heerschappij van de groepering al Shabaab in de regio Kamsuuma/Jamaame in ernstige mate ontoereikend is, hij in het bijzonder foutieve verklaringen aflegt over wanneer al Shabaab de stad Jamaame, waartoe zijn dorp Kamsuuma behoort, en vervolgens ook Kamsuuma veroverde, zijn opeenvolgende verklaringen over de terechtstelling van zijn vader in 2009 vaag en niet helemaal eensluidend zijn en hij niet doorleefd en concreet kan vertellen hoe hij als jongeman en zoon van een terechtgestelde koranleraar in zijn dorp onder al Shabaab heeft geleefd tot de zomer van 2015, (5) hij, gevraagd om te vertellen over gebeurtenissen in Kamsuuma en de regio van Jamaame die plaatsvonden tussen 2013 en 2015, enkel meldde *“veel gevechten van al Shabaab die mensen vermoorden meer kan ik niet vertellen”*, hij vervolgens plots een overstroming aanhaalde in 2014 die veel dieren doodde doch zijn omschrijving hiervan opnieuw vaag en weinig doorleefd is, hij verder geen specifieke gebeurtenissen zoals incidenten of gevechten in zijn regio kan noemen, terwijl nochtans uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat begin oktober 2014 een offensief plaatsvond van AMISOM en de troepen van Jubaland in Kamsuuma, waarbij zware artillerie werd ingezet en waarbij, behalve strijders van beide zijden, ook burgers zouden zijn omgekomen, en hij AMISOM op geen enkele manier bij zijn directe leefomgeving betrok, (5) zijn geografische kennis over Somalië in het algemeen en over zijn regio van oorsprong in het bijzonder belangrijke lacunes vertoont en (6) hij over Hassan Turki weliswaar stelt dat hij één van de leidende

figuren van al Shabaab was doch hij verder niets over hem kan vertellen en hij wel in staat bleek te vertellen dat de laatste drie jaar Ahmed Islam Madobe de president van Jubaland is doch hij niet blijkt te weten waar Ras Kambooni – nochtans een gekende militie in Lower Juba die Ahmed Islam Madobe als leidende figuur had – voor staat en (iii) hij geen documenten neerlegt waaruit zijn identiteit (waaronder leeftijd en herkomst) of de door hem afgelegde reisweg zouden kunnen worden afgeleid.

2.4. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. De verzoekende partij dient door een coherent relaas en kennis van voor haar relaas relevante elementen de waarachtigheid ervan aannemelijk te maken. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als voldaan is aan de voorwaarden gesteld door artikel 48/6 van de vreemdelingenwet. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.5. De nood aan bescherming geboden door de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet moet getoetst worden ten aanzien van het land of de landen van de nationaliteit van de verzoekende partij of, voor staatlozen, van de vroegere gewone verblijfplaats. Deze vereiste vloeit voort uit de noodzaak om te beoordelen indien de verzoeker de bescherming van dit land niet kan invoeren of indien hij geldige redenen aanvoert om te weigeren er zich op te beroepen.

Het komt allereerst de asielzoeker toe de nodige informatie te verschaffen om over te kunnen gaan tot het onderzoek van zijn aanvraag, eveneens vanuit de invalshoek van de bepaling van het land dat geacht wordt bescherming te bieden. Zijn juridische en materiële situatie kan dit echter moeilijk maken. Omwille van deze moeilijkheid om een sluitend bewijs voor te leggen, zal de asielzoeker desgevallend zijn nationaliteit en zijn werkelijke streek van herkomst moeten aantonen louter op basis van zijn verklaringen, eventueel onderbouwd door andere stukken die aanwijzingen van zijn nationaliteit(en) en herkomst zijn of, in het geval van een staatloze, van het land van zijn gewone verblijfplaats.

Het komt de verwerende partij toe te beoordelen of uit deze verklaringen redelijkerwijs kan worden afgeleid dat de asielzoeker de nationaliteit en zijn werkelijke streek van herkomst voldoende aantoonst. Indien zij van oordeel is dat dit niet het geval is en dat het onderzoek van de aanvraag ten aanzien van een ander land dan wel een andere regio dient te gebeuren, komt het haar toe dit land/deze regio te bepalen door de overwegingen in rechte en/of in feite die haar tot een dergelijke conclusie leiden, adequaat uiteen te zetten.

Indien de verwerende partij van oordeel is dat dit land/deze regio niet kan worden bepaald, omwille van de houding van de asielzoeker of om elke andere reden, en ze dus onmogelijk kan overgaan tot een onderzoek van de gegrondheid van de asielaanvraag, is het eveneens haar plicht om de redenen die haar tot een dergelijke conclusie leiden, adequaat uiteen te zetten.

Bij de beoordeling van deze redenen houdt de Raad bij de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht rekening met het aangehouden profiel van de verzoekende partij. Hij onderzoekt, naast de vraag of deze redenen feitelijk juist zijn en steun vinden in hetgeen waarop de Raad in rechte vermag acht te slaan, of deze correct zijn beoordeeld door de verwerende partij en of hij op grond daarvan en al naargelang het geval, al dan niet aangevuld met de voor de besluitvorming relevante gegevens waarop hij in het raam van de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht in rechte vermag acht te slaan, kan beslissen. Deze beoordeling van de feitelijke kennis geschiedt *in concreto*. In de eerste plaats wordt rekening gehouden met de kennis ter zake in hoofde van de verzoekende partij van

feitelijke gegevens die behoren tot de onmiddellijke leefomgeving van de verzoekende partij. Naargelang de aard van het voorgehouden profiel, kan ook rekening worden gehouden met de feitelijke kennis van de ruimere leefomgeving, waarbij deze kennis in hoofdte van de verzoekende partij daarbij uiteraard minder doorslaggevend is en er alleszins niet kan toe leiden dat de onwetendheid inzake feitelijke gegevens binnen de onmiddellijke leefomgeving die de beoordeling het meest bepalen, buiten beschouwing wordt gelaten.

2.6. *In casu* dient na de lezing van het administratief dossier te worden vastgesteld dat verzoeker middels zijn verklaringen niet aannemelijk maakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit Somalië en dat hij derhalve door het afleggen van bedrieglijke of ongeloofwaardige verklaringen, het onmogelijk heeft gemaakt om een correct zicht te krijgen op zijn nationaliteit, zijn reële verblijfsituatie of regio van herkomst en dus op zijn eventuele nood aan bescherming.

De Raad stelt vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen overtuigende poging onderneemt om het geheel van de pertinente en draagkrachtige motieven dienaangaande zoals opgenomen in de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel om onderstaande redenen in gebreke blijft.

2.6.1. Immers, waar verzoeker zijn foutieve verklaringen aangaande zijn leeftijd tracht te vergoelijken, stellende dat hem door zijn moeder werd medegedeeld dat hij werd geboren op 21 januari 1998, dat hij niet werd geboren in een ziekenhuis en er geen geboorteregistratie werd gedaan, zodat hij nooit wist hoe oud hij in feite was, slaagt hij er geenszins in te overtuigen, te meer het verschil tussen verzoekers zelfverklaarde leeftijd en zijn wetenschappelijk vastgestelde minimumleeftijd niet minder dan vier jaar bedraagt. Dat verzoeker wel zijn geboortedag zou kennen maar niet zijn correcte geboortjaar kan overigens bezwaarlijk ernstig worden genomen. Hoe dan ook wijst de Raad erop dat de bestreden beslissing moet worden gelezen als geheel en niet als van elkaar losstaande zinnen. Het is het geheel van de in de bestreden beslissing vastgestelde onwetendheden, vaagheden en tegenstrijdigheden die doorslaggevend zijn bij het besluit dat verzoeker zijn beweerde Somalische nationaliteit en herkomst niet aannemelijk maakt.

2.6.2. In zoverre verzoeker opwerpt dat hij wel degelijk enige kennis heeft over het in Somalië heersende clansysteem, volstaat het te verwijzen naar de vaststellingen dienaangaande waar in de bestreden beslissing correct wordt aangehaald als volgt: *“Zo wist u te vertellen dat u tot de Ajuran, een subclan van de Hawiye clan/groep behoort. Gevraagd naar de andere subclans van de Hawiye behalve de Ajuran, stelde u vooreerst er geen enkele te kennen. Even verder verklaarde u dat uw moeder u vertelde dat Hawiye verdeeld is in Haber Gedir, Eiyr en Murursade. Andere subclans van de Hawiye kon u niet geven (gehoor CGVS, p.7). Haber Gedir, Eiyr en Murursade behoren inderdaad tot de Hawiye groep/clan, doch zijn enkel een verdere verdeling van subclans van de Hawiye. Zo is Haber Gedir een subclan van Gurgate en is Eiyr/Ayr een subclan van Haber Gadir. Murursade/Murosade is dan weer een subclan van de Bah Arbera, die op haar beurt een subclan is van de Hawiye (zie informatie administratieve dossier).*

Voorts blijkt u niet te weten dat Ajuran een subclan is van de Jiambelle, die op zijn beurt subclan is van de Hawiye. Geconfronteerd met de term Jiambelle, stelde u verkeerdelijk dat het een op zijn eigen bestaande Somali clan zou zijn (gehoor CGVS, p.5,7,8). Van de subclan van uw eigen clan Ajuran, met name Garen, blijkt u nooit te hebben gehoord. Wanneer u werd geconfronteerd met deze benaming vroeg u zich luidop af of het Somali was. Sterker nog meende u dat het om een term voor een T-shirt ging dat u als “garment” uitsprak. Wanneer u werd opgemerkt dat het niet om de term “garment” ging maar over “Garen”, vroeg u uw tolk wat uw Protection Officer precies zei (gehoor CGVS, p.8). Evenmin bleek u de andere subclans van de Ajuran te kennen. Zo bracht u de benaming van de subclan van de Ajuran, met name Gelberis enkel in verband met de term voor een “(gewone) kameel”, vroeg u zich bij de subclan Yibidalla af of het Somali was en meende u dat de subclan Gashe iets was wat u kon aantrekken (gehoor CGVS, p.8). Evenmin bleek u ooit van de subclan van de Ajuran, met name Dulhata te hebben vernomen (gehoor CGVS, p.9). Aangezien u beweert tot de Ajuran subclan te behoren en in Somalië het clansysteem de meest belangrijke en bepalende maatschappelijke factor is (zie informatie in het administratieve dossier) mag er van u redelijkerwijs verwacht worden dat u enige kennis heeft over uw eigen clan en is het niet aannemelijk dat u niet op de hoogte zou zijn van de subclans van uw eigen clan, de Ajuran. Te meer u expliciet stelde dat u als Somali over clans sprak en dat de informatie over de clans in uw naaste omgeving werd doorgegeven in vorm van verhalen (gehoor CGVS, p.12,13). Hiermee rekening houdend is het dan ook opmerkelijk dat u niet op de hoogte bent wie tot de voorouders/eerste zonen van de Hawiye clan worden gerekend (gehoor CGVS, p.13).

Verder blijkt ook uw algemene kennis over de grote Somali clans summier. U stelt hierover dat er vier grote Somali clans zijn, met name Hawiye, Darod, Digil en Mirifle. Gevraagd of er nog andere grote Somali clans bestaan antwoordde u ontkennend (gehoor CGVS, p.9). In werkelijkheid worden de clans Dir en Isaaq ook gerekend tot de grote Somali clan familie. Geconfronteerd met de benaming Dir, vroeg u zich eerst luidop af of er een clan mee werd bedoeld. U stelde vervolgens wel over Dir te hebben horen praten, maar associeerde de benaming/ term eerder met boomschors. Wanneer u werd gevraagd of u Dir als benaming van een clan kende zei u "dat kan zijn". Gevraagd of het al dan niet een clan was stelde u plots dat het één van de Somali clans is. Wanneer u werd opgemerkt dat u deze clan niet als Somali clan had vernoemd in uw opsomming die u eerder opgaf, stelde u dat de term voor boomschors of voor een clan kon staan en dat u het inderdaad niet had toegevoegd aan uw lijst van Somali clans. Gevraagd of Dir alsnog uw lijst kon vervolledigen zei u "niet toevoegen, de Somali zijn enkel deze vier die ik noemde" (cfr. Hawiye, Darod, Digil en Mirifle), en richtte u zich vervolgens tot uw tolk met de opmerkelijke woorden gelet op uw eerdere verklaring Dir niet toe te voegen aan de lijst met (grote) Somali clans "zeg haar (Protection Officer) dat Dir één van de Somali clans is (gehoor CGVS, p.10). Ook over de clan Isaaq maakte u merkwaardige opmerkingen. Wanneer u met deze benaming werd geconfronteerd associeerde u de Isaaq met een Somali clan (CGVS, p.10). U stelde echter verkeerdelijk dat de op zich zelf bestaande clan Isaaq, ook Dir werd genoemd (gehoor CGVS, p.11). Gevraagd of u nog andere subclans van de Dir kende, verklaarde u plotsklaps dat Isaaq toch niet tot de Dir behoorde maar Digil is. Subclans van Dir verklaarde u niet te kennen (gehoor CGVS, p.11). Geconfronteerd met de benaming van een subclan van de Dir, met name de Samaruun, meende u verkeerdelijk te weten dat ze tot de Digil clan behoren (gehoor CGVS, p.11,12). Of uw clan, de Ajuran, in uw dorp of de omgeving ervan ooit verwickeld is geweest in een clanconflict stelde u niet te weten (gehoor CGVS, p.37). Aangezien u beweert heel uw leven in Zuid-Somalië, meerbepaald Kamsuuma doorgebracht te hebben, mag van u redelijkerwijs verwacht worden dat u enige kennis hebt over de belangrijkste maatschappelijke actoren in uw streek. Het is niet aannemelijk dat u geen enkele weet zou hebben over het reilen en zeilen van de (dominante) clans vertegenwoordigd zijn in uw omgeving, rekening houdend met uw bewering dat u uw dorp nooit hebt verlaten en het voornoemde maatschappelijke belang van het clansysteem in Somalië, ook op een zeer lokaal niveau (zie informatie administratieve dossier)." Verzoeker haalt nog aan dat hetgeen hij weet over de clans door verhalen van zijn ouders aan hem werd doorgegeven en betoogt dat het voor zich spreekt dat op een dergelijke manier niet alle details van alle clans en subclans kunnen worden aangeleerd, waarmee hij er evenwel evenmin in slaagt een ander licht te werpen op het geheel van voorgaande vaststellingen en overwegingen, die naar het oordeel van de Raad op fundamentele wijze afbreuk doen aan de geloofwaardigheid van de door hem voorgehouden Somalische nationaliteit. Immers, zoals blijkt uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier, is de clan nog steeds de basis van de Somalische maatschappij en is in Somalië het clansysteem de meest belangrijke en bepalende maatschappelijke factor zodat redelijkerwijs mag worden verwacht dat verzoeker zijn clanlijn probleemloos en foutloos zou kunnen opnoemen, dat hij de andere subclans van de Hawiye kan noemen, dat hij weet dat zijn clan, de Ajuran, een subclan is van de Jiambelle, die op zijn beurt subclan is van de Hawiye, dat hij kennis heeft van de subclans van zijn eigen clan en dat hij weet of zijn clan in zijn dorp of de omgeving ervan ooit verwickeld is geweest in een clanconflict. Dat verzoeker deze kennis ontbeert, is onaanvaardbaar en laat niet toe verder nog enig geloof te hechten aan zijn beweerde nationaliteit en herkomst. Dit besluit wordt verder ondersteund door de vaststelling dat ook verzoekers algemene kennis over de grote Somali clans uitermate summier is, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Gelet op het feit dat de samenleving en machtsverhoudingen in Somalië in grote mate gestoeld zijn op de tribale groepen en hun onderlinge relaties, mag van een Somali immers redelijkerwijs worden verwacht dat hij kennis heeft van de (dominante) clans die vertegenwoordigd zijn in zijn omgeving, *quon non in casu*.

2.6.3. De Raad stelt vast dat verzoeker voor het overige in wezen niet verder komt dan het louter volharden in, herhalen van en verwijzen naar zijn eerder afgelegde verklaringen, het uiten van blote beweringen, het poneren van een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op het lijden van ernstige schade en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekking door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, wat evenwel bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee verzoeker er aldus niet in slaagt afbreuk te doen aan de motieven van de bestreden beslissing waar terecht wordt uiteengezet dat (1) zijn kennis over de heerschappij van de groepering al Shabaab in de regio Kamsuuma/Jamaame in ernstige mate ontoereikend is, hij in het bijzonder foutieve verklaringen aflegt over wanneer al Shabaab de stad Jamaame, waartoe zijn dorp Kamsuuma behoort, en vervolgens ook Kamsuuma veroverde, zijn opeenvolgende verklaringen over de terechtstelling van zijn vader in 2009 vaag en niet helemaal eensluidend zijn en hij niet doorleefd en concreet kan vertellen hoe hij als jongeman en zoon van een terechtgestelde koranleraar in zijn dorp onder al Shabaab heeft geleefd tot de zomer van 2015, (2) hij, gevraagd om te vertellen over

gebeurtenissen in Kamsuuma en de regio van Jamaame die plaatsvonden tussen 2013 en 2015, enkel meldde *“veel gevechten van al Shabaab die mensen vermoorden meer kan ik niet vertellen”*, hij vervolgens plots een overstroming aanhaalde in 2014 die veel dieren doodde doch zijn omschrijving hiervan opnieuw vaag en weinig doorleefd is, hij verder geen specifieke gebeurtenissen zoals incidenten of gevechten in zijn regio kan noemen, terwijl nochtans uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat begin oktober 2014 een offensief plaatsvond van AMISOM en de troepen van Jubaland in Kamsuuma, waarbij zware artillerie werd ingezet en waarbij, behalve strijders van beide zijden, ook burgers zouden zijn omgekomen, en hij AMISOM op geen enkele manier bij zijn directe leefomgeving betrok, (3) zijn geografische kennis over Somalië in het algemeen en over zijn regio van oorsprong in het bijzonder belangrijke lacunes vertoont en (4) hij over Hassan Turki weliswaar stelt dat hij één van de leidende figuren van al Shabaab was doch hij verder niets over hem kan vertellen en hij wel in staat bleek te vertellen dat de laatste drie jaar Ahmed Islam Madobe de president van Jubaland is doch hij niet blijkt te weten waar Ras Kambooni – nochtans een gekende militie in Lower Juba die Ahmed Islam Madobe als leidende figuur had – voor staat. Het geheel van deze motieven blijft aldus onverminderd overeind en wordt door de Raad tot de zijne gemaakt.

2.6.4. In zoverre verzoeker nog opwerpt dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen geen standpunt inneemt omtrent de beschietingen in zijn dorp door al Shabaab en het feit dat hij het doelwit was van deze beschietingen, dient andermaal te worden herhaald dat verzoeker, gelet op het geheel van wat voorafgaat, niet aannemelijk maakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het dorp Kamsuuma in het district Jamaame in de provincie Lower Juba (Juba Hoose). Dienvolgens kan evenmin geloof worden gehecht aan de door hem voorgehouden vervolgingsfeiten die zich aldaar zouden hebben voorgedaan en kan in hoofde van verzoeker geen gronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming worden aangenomen.

2.6.5. Gelet op de vaststellingen zoals opgenomen in de bestreden beslissing, die pertinent en draagkrachtig en steun vinden in het administratief dossier, en die in voorliggend verzoekschrift niet op dienstige wijze worden weerlegd of ontkracht, zoals blijkt uit wat voorafgaat, besluit de Raad dat verzoeker zijn beweerde Somalische nationaliteit niet aantoot en niet aannemelijk maakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit Somalië waardoor hij evenmin aantoot dit land te zijn ontvlucht omwille van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie of omdat hij er een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De Raad wijst er in dit verband nog op dat de overheid, bevoegd om over een asielaanvraag te beslissen, in de eerste plaats dient na te gaan of degene zich vluchteling verklaart werkelijk afkomstig is uit/de nationaliteit heeft van het land dat hij beweert te zijn ontvlucht. Indien de asielzoeker verklaringen aflegt waaruit geconcludeerd moet worden dat hij niet aannemelijk maakt afkomstig te zijn van de land die hij voorhoudt te zijn ontvlucht, maakt hij door zijn eigen toedoen elk onderzoek en correcte beoordeling van zijn eventuele nood aan internationale bescherming onmogelijk. De Raad benadrukt in dit verband dat van een kandidaat-vluchteling redelijkerwijs mag verwacht worden dat hij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van bij het begin in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (zie ook UNHCR, *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees*, 205). Een kandidaat-vluchteling heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan hem om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de commissaris-generaal zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van verzoeker dat hij zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas. Zoals wordt uiteengezet in de bestreden beslissing en zoals blijkt uit wat voorafgaat, vertelde verzoeker niet de waarheid over zijn werkelijke nationaliteit(en) en verblijfplaats(en) voor zijn vertrek naar België in weerwil van de plicht tot medewerking die op hem rust. Verzoeker draagt zelf de volledige verantwoordelijkheid voor het bewust afleggen van valse verklaringen tijdens de gehoren. Door zijn gebrekkige medewerking en zelfs tegenwerking op dit punt, verkeert zowel de commissaris-generaal als de Raad in het ongewisse over waar verzoeker voor zijn aankomst in België leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen hij zijn werkelijke land van herkomst verliet. Het belang van de juiste toedracht over deze periode kan niet genoeg benadrukt worden. Het betreft immers de plaats en de tijd waar verzoeker de bron van zijn vrees situeert. Het is eveneens van essentieel belang voor het onderzoek van de subsidiaire bescherming. Het betreft immers het land van herkomst of van gewoonlijk verblijf in functie waarvan het risico op ernstige schade wegens willekeurig geweld zal onderzocht worden. Door bewust

de ware toedracht op dit punt, dat de kern van het relaas raakt, te verzwijgen maakt verzoeker bijgevolg zelf het onderzoek onmogelijk naar een eventuele gegronde vrees voor vervolging die hij mogelijk koestert, of een reëel risico op ernstige schade dat hij mogelijk zou lopen.

2.7. In acht genomen wat vooraf gaat, besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat verzoeker niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet kan worden erkend en dat hij niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Er worden geen gegronde middelen aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op één september tweeduizend zestien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS